

i asystentów szkół wyższych, którzy nie zostaną zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin, ustalonym przez Ministra Szkół Wyższych i Nauki w porozumieniu z właściwymi ministrami. Do osób tych mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

§ 16. Przepis § 15 nie dotyczy adiunktów, starszych asystentów i asystentów, których właściwy minister zwolni z części wymiaru godzin, celem umożliwienia im prowadzenia stałej pracy dydaktycznej lub naukowej poza uczelnią.

§ 17. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą w stosunku do pracowników nauki wymienionych w § 1, z zastrzeżeniem wynikającym z § 15, przepisy §§ 1, 2, 36—40, 42—45

rozporządzenia z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie stawek uposażenia zasadniczego, zasad zaszeregowania do grup uposażenia i dodatków do uposażenia pracowników nauki (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 84).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Finansów.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

166

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1951 r.

w sprawie zmiany granic powiatów tarnowskiego i brzeskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gminy Pleśna powiatu tarnowskiego w województwie krakowskim wyłącza się część gromady Szczepanowice obejmującą parcele Nr kat.: 1/2, 1/3, 1/4, 1/5, 2232/1 i 2232/3 o obszarze 37,4640 ha i włącza

się ją do gminy Wojnicz w powiecie brzeskim w tymże województwie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

167

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 kwietnia 1951 r.

w sprawie zmiany siedziby i nazwy gminy Klikowa.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedzibę gminnej rady narodowej gminy Klikowa w powiecie tarnowskim, województwie krakow-

skim przenosi się do Łęgu koło Partynia, a nazwę tej gminy zmienia się na Łęg Tarnowski.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

168

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1951 r.

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków.

Na podstawie art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 72) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Za budynek w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się każdą budowlę, umocowaną w

ziemi lub na ziemi, posiadającą ściany albo słupy lub filary oraz pokrycie.

2. Za właściciela w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się osobę fizyczną, osobę prawną oraz spadek nieobjęty, które budynkiem podlegającym obowiązkowemu ubezpieczeniu władają jako właściciele, posiadacze, użytkownicy lub dzierżawcy.

3. Za zakład ubezpieczeń w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

R o z d z i a ł II.

Przedmiot ubezpieczenia.

§ 2. Obowiązkowi ubezpieczenia podlegają budynki z wyjątkiem określonych w § 3.

§ 3. 1. Nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu budynki:

- 1) fabryczne;
- 2) o charakterze tymczasowym lub przeznaczone na rozbiórkę;
- 3) nie użytkowane;
- 4) stanowiące własność państw obcych i zajmowane przez przedstawicielstwa tych państw — z zastrzeżeniem wzajemności;
- 5) znajdujące się we władaniu władz wojskowych i bezpieczeństwa publicznego oraz podległych im przedsiębiorstw;
- 6) inne budynki wyłączone przez Ministra Finansów.

2. Za budynki fabryczne uważa się pomieszczenia zakładów fabrycznych oraz inne pomieszczenia, tworzące z nimi jedną całość gospodarczą i leżące na terenie fabrycznym. Zakładami fabrycznymi są zakłady, w których produkcja odbywa się przy pomocy napędu mechanicznego o sile nie mniejszej niż dziesięć koni mechanicznych lub też zatrudniające przynajmniej 15 robotników. Za teren fabryczny uważa się obszar tworzący pod względem gospodarczym nieprzerwaną całość i służący potrzebom zakładu fabrycznego.

3. Jeżeli budynek mieści częściowo zakład fabryczny, częściowo zaś przeznaczony jest na inne cele, nie będące w związku gospodarczym z zakładem fabrycznym, uznaje się go za fabryczny tylko wówczas, gdy przynajmniej w połowie powierzchni użytkowej zajęty jest dla celów fabrycznych.

4. Za budynki o charakterze tymczasowym lub przeznaczone na rozbiórkę uważa się budynki:

- 1) mające tymczasowy charakter z samego przeznaczenia,
- 2) nie nadające się do normalnego używania z powodu złego stanu,
- 3) przeznaczone do usunięcia z gruntu, na którym się znajdują, na skutek umowy bądź też z innych względów,
- 4) przeznaczone na rozbiórkę na skutek zarządzenia władzy.

R o z d z i a ł III.

Zakres odpowiedzialności zakładu.

§ 4. 1. W zakresie obowiązkowego ubezpieczenia budynków zakład ubezpieczeń odpowiada za szkody wyrządzone przez pożar, uderzenie pioruna, wszelkiego rodzaju wybuchy, przymusowe lądowanie lub upadek

samolotu, powódź, huragan oraz inne nadzwyczajne wypadki, jak lawiny, trzęsienie, zapadanie i usuwanie się ziemi.

2. Za szkodę uważa się utratę lub zmniejszenie się wartości ubezpieczonego budynku z powodu jego zniszczenia lub uszkodzenia przez bezpośrednie lub pośrednie działanie przyczyn, o których mowa w ust. 1, bądź wskutek stosowania środków mających na celu ratowanie ubezpieczonego budynku.

3. Przy powodzi, huraganie, wszelkiego rodzaju wybuchach oraz innych nadzwyczajnych wypadkach, jak lawiny, trzęsienie, zapadanie i usuwanie się ziemi — zakład ubezpieczeń odpowiada za szkody, jeżeli przekraczają one 5% sumy ubezpieczenia uszkodzonego mienia.

4. Zakład pokrywa ponadto szkody powstałe w ubezpieczonym budynku wskutek zaginięcia lub kradzieży dokonanej w czasie zdarzenia losowego i akcji ratowniczej oraz niezbędne i udowodnione koszty ratowania poniesione przez właściciela ubezpieczonego budynku — w granicach sumy ubezpieczenia. Jeżeli jednak koszty ratowania wynikły na skutek akcji ratowniczej, zarządzonej przez organ zakładu ubezpieczeń, podlegają one zwrotowi, chociażby łącznie z odszkodowaniem przekraczały sumę ubezpieczenia.

§ 5. 1. Zakład ubezpieczeń nie odpowiada za szkody, spowodowane rozmyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez właściciela lub jego domowników oraz za szkody spowodowane działaniami wojennymi.

2. Przy szkodach wynikłych na skutek lekkomyślności lub niedozoru właściciela lub jego domowników (np. pijaństwo, niedozór nad dziećmi, swawola, brak przepisanych urządzeń przeciwpożarowych, utrzymanie kominów w złym stanie itp.) zakład ubezpieczeń może zmniejszyć odszkodowanie, nie więcej jednak niż o 50%. Normy potrąceń ustali Minister Finansów w drodze zarządzenia.

3. Zakład ubezpieczeń nie odpowiada za szkody spowodowane zapadaniem i usuwaniem się ziemi w budynkach, położonych na obszarach miast, a nie związanych z gospodarstwem rolnym, o ile szkody te wynikają z ludzkiej działalności, jak eksploatacja podziemnych bogactw mineralnych, wykopy ziemne itp.

R o z d z i a ł IV.

Zgłaszanie i rejestracja ubezpieczeń.

§ 6. 1. Obowiązek ubezpieczenia powstaje z chwilą rozpoczęcia używania budynku lub doprowadzenia go do stanu używalności.

2. Właściciel budynku podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia obowiązany jest zgłosić go, jak również wszelkie zmiany, zasłte w budynku ubezpieczonym, właściwemu terytorialnie organowi zakładu ubezpieczeń. Zgłoszenie powinno być dokonane w ciągu 2 tygodni od dnia powstania obowiązku ubezpieczenia lub dokonania zmiany. Zakład ubezpieczeń wydaje zgłaszającemu pisemny dowód zgłoszenia.

§ 7. 1. Zakład ubezpieczeń przynajmniej raz na 10 lat ma obowiązek, a w każdym czasie służy mu prawo — przeprowadzania rejestracji i sprawdzania budynków podlegających obowiązkowi ubezpieczenia. Rejestracja i sprawdzenie budynków ma na celu uwzględnienie zmian nie zgłoszonych przez właścicieli, uwzględnienie stanu zużycia budynku oraz objęcie ubezpieczeniem budynków nowowzniesionych lub pominiętych.

2. Właściciel obowiązany jest udzielać na żądanie organów zakładu ubezpieczeń wszelkich wyjaśnień, mających wpływ na ustalenie wartości mienia i wysokości składki ubezpieczeniowej.

R o z d z i a ł V.

Początek i koniec odpowiedzialności zakładu.

§ 8. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń rozpoczyna się od godziny 12 w południe następnego dnia po zgłoszeniu budynku do ubezpieczenia lub zarejestrowaniu z urzędu przez organ zakładu ubezpieczeń. Za datę zgłoszenia uważa się datę przyjęcia zgłoszenia przez zakład ubezpieczeń, a przy zgłoszeniach listownych lub telegraficznych datę stempla pocztowego.

§ 9. 1. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ustaje z chwilą przystąpienia do rozbiórki, zarządzenia rozbiórki przez władze lub z chwilą przejścia budynku do kategorii wyłączonych z obowiązkowego ubezpieczenia (§ 3).

2. Zmiana w osobie właściciela budynku nie pociąga za sobą ustania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń. Nowy właściciel wchodzi w prawa i obowiązki poprzedniego właściciela.

R o z d z i a ł VI.

Ustalenie sumy ubezpieczenia.

§ 10. 1. Sumę ubezpieczenia budynku ustala się w wysokości 80% kosztów jego budowy, obliczonych na podstawie norm szacunkowych zatwierdzonych przez Ministra Finansów z uwzględnieniem cen materiałów budowlanych i robocizny w danej miejscowości oraz stopnia zużycia budynku w chwili szacowania. Korzystnego położenia budynku i wartości ziemi nie bierze się w rachubę. Nie uwzględnia się również murów piwnicznych i fundamentów znajdujących się poniżej poziomu gruntu, chyba że chodzi o zamieszkałe sutereny.

2. Oszacowania zgłoszonych budynków podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu dokonuje zakład ubezpieczeń w ciągu miesiąca od daty ich zgłoszenia.

3. Organ zakładu ubezpieczeń przeprowadzający oszacowanie powinien wezwać do wzięcia w nim udziału właściciela budynku. Nieobecność właściciela nie wstrzymuje oszacowania. Organ zakładu ubezpieczeń przeprowadzający oszacowanie powinien na żądanie okazać właścicielowi obowiązujące normy szacunkowe i taryfy składek oraz zaznaczyć w akcie szacunkowym złożone przez właściciela oświadczenia co do wartości ubezpieczonego mienia.

§ 11. 1. Minister Finansów może ustalać sumę ubezpieczenia w innym stosunku procentowym do kosztów budowy niż przewidziano w § 10 ust. 1.

2. Zakład ubezpieczeń ma obowiązek corocznego ogólnego dostosowania sum ubezpieczenia do cen aktualnych z uwzględnieniem stosunku procentowego wskazanego w § 10 ust. 1.

3. Zmiany wynikające z ust. 1 i 2 powinny być ogłaszane w Monitorze Polskim oraz podawane do wiadomości ubezpieczonych za pomocą publicznych obwieszczeń.

§ 12. 1. W ciągu miesiąca od daty oszacowania, rejestracji lub sprawdzenia zakład ubezpieczeń przesyła właścicielowi dowód ubezpieczeniowy, w którym powinna być podana suma ubezpieczenia oraz przypadająca za ubezpieczenie składka.

2. Jeżeli właściciel nie zgadza się na sumę ubezpieczenia, ustaloną przez zakład ubezpieczeń, może w ciągu miesiąca od chwili otrzymania dowodu ubezpieczeniowego żądać ustalenia sumy ubezpieczenia przez komisję szacunkową, złożoną z wyznaczonego przez siebie rzeczoznawcy, przedstawiciela zakładu ubezpieczeń oraz przedstawiciela prezydium terytorialnie właściwej gminnej (miejskiej) rady narodowej jako przewodniczącego. Każda ze stron ponosi koszty wynagrodzenia wyznaczonego przez siebie rzeczoznawcy, koszty zaś wynagrodzenia przewodniczącego ponoszą obie strony po połowie.

3. Ustalenie sumy ubezpieczenia przez komisję szacunkową jest ostateczne.

R o z d z i a ł VII.

Składki ubezpieczeniowe.

§ 13. 1. Taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie ustala zakład ubezpieczeń, a zatwierdza Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia ogłaszanego w Monitorze Polskim.

2. Składki mogą być w przypadkach gospodarczo uzasadnionych przy tym samym stopniu ryzyka zróżnicowane.

§ 14. 1. Składki oblicza się za cały okres ubezpieczenia. Okresem ubezpieczenia jest rok kalendarzowy.

2. Jeżeli odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń powstaje lub kończy się w ciągu roku kalendarzowego — dodatkowe ustalenie składki ubezpieczeniowej lub zwrotu za to ubezpieczenie nastąpi w następnym roku kalendarzowym.

3. Jeżeli doręczony właścicielowi dowód ubezpieczeniowy zawiera błąd w ustaleniu sumy ubezpieczenia, powstały z winy organu zakładu ubezpieczeń, zakład ten obowiązany jest dokonać poprawki sumy ubezpieczenia oraz pobrać lub zwrócić różnicę składki najdalej za okres 5 lat. Poprawki tej dokona zakład ubezpieczeń bez względu na to, czy błąd zauważony został przed, czy też po powstaniu szkody.

4. Dodatkowe składki ubezpieczeniowe lub zwroty oblicza się za cały rok lub połowę roku w zależności od tego, czy zgłoszenie, rejestracja lub sprawdzenie nastąpiły w pierwszej, czy drugiej połowie roku.

§ 15. 1. Składki ubezpieczeniowe pobierane są na podstawie rejestrów poborowych. Składki te płatne są w miesiącu styczniu roku ubezpieczenia w sposób określony przez Ministra Finansów.

2. Składki z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia mają charakter opłat publicznych. Nie uiszczone w terminach składki podlegają ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych. Do składek tych mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

3. Żądanie ustalenia sumy ubezpieczenia przez komisję szacunkową (§ 12 ust. 2) nie wstrzymuje obowiązku zapłaty składki ustalonej w rejestrze poborowym. Rozliczenie nastąpi w trybie przewidzianym w § 14 ust. 2 i 4.

R o z d z i a ł VIII.

Obowiązki właściciela.

§ 16. W czasie trwania stosunku ubezpieczenia właściciel budynku, niezależnie od obowiązków wynikających z innych przepisów niniejszego rozporządzenia,

obowiązany jest utrzymywać ubezpieczony budynek w należyтым stanie i stosować się do przepisów mających na celu zapobieganie szkodom, a w szczególności: stosować się do przepisów przeciwpożarowych i przeprowadzać w terminie wskazanym przez właściwe władze zmiany, mające na celu poprawę stanu bezpieczeństwa ogniowego.

§ 17. 1. W razie powstania szkody właściciel ubezpieczonego budynku powinien w miarę możliwości zapobiec rozszerzeniu się szkody. W razie rozmyślnego niewypełnienia tego obowiązku lub dopuszczenia się rażącego niedbalstwa zakład ubezpieczeń może ograniczyć odszkodowanie do kwoty, jaka przypadłaby w razie należytego spełnienia obowiązków.

2. O powstaniu szkody właściciel budynku powinien bezzwłocznie zawiadomić zakład ubezpieczeń. Uważa się, że obowiązek ten został spełniony, o ile właściciel zgłosił szkodę w ciągu 4 dni od jej powstania lub od chwili, gdy się o szkodzie dowiedział.

3. Do czasu oględzin szkody przez organ zakładu ubezpieczeń nie wolno bez zezwolenia organów zakładu ubezpieczeń zmieniać stanu spowodowanego szkodą, chyba że zmiana leży w interesie publicznym lub jest niezbędna dla zapobieżenia powiększenia się szkody. Zakład ubezpieczeń nie może ze skutkiem prawnym powoływać się na ten przepis, jeżeli w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania zawiadomienia o powstaniu szkody nie dokonał jej oględzin.

4. Właściciel obowiązany jest ułatwić organom zakładu ubezpieczeń przeprowadzenie wszelkich dochodzeń, niezbędnych do ustalenia szkody i jej rozmiaru, oraz udzielić w tym celu wyjaśnień i dostarczyć wymaganych dowodów.

5. W razie zaginięcia podczas wypadku rozebranych części budynku właściciel obowiązany jest natychmiast, a najdalej w ciągu 2 dni, zawiadomić o tym miejscowe organa Milicji Obywatelskiej, wyszczególniając zaginione przedmioty.

6. W razie niespełnienia przez właściciela któregokolwiek z obowiązków wymienionych w ust. 1—5 i w § 16, o ile nastąpiło to wskutek złego zamiaru lub rażącego niedbalstwa, zakład ubezpieczeń wolny będzie od obowiązku odszkodowania.

R o z d z i a ł IX.

Ustalenie wysokości odszkodowania.

§ 18. 1. Szacowania szkód w budynkach ubezpieczonych dokonuje zakład ubezpieczeń w obecności właściciela, któremu przysługuje prawo przybrania do tej czynności męża zaufania lub rzeczoznawcy. Nieobecność właściciela nie wstrzymuje oszacowania szkody.

2. Zakład ubezpieczeń wszczyna dochodzenie celem ustalenia wysokości odszkodowania najpóźniej w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie.

§ 19. Szkodę oblicza się na podstawie norm szacunkowych przy uwzględnieniu cen materiałów budowlanych i robocizny w danej miejscowości oraz stopnia zużycia budynku w chwili powstania szkody. W budynkach nietypowych, do których nie można zastosować norm szacunkowych, szkodę oblicza się szczegółowo w oparciu o obowiązujące analizy budowlane.

§ 20. Odszkodowanie ustala się w wysokości 80% szkody, obliczonej zgodnie z § 19. Jeżeli jednak suma ubezpieczenia jest niższa niż 80% wartości ubezpieczonego budynku, wówczas odszkodowanie ustala się w ta-

kim stosunku do szkody, w jakim pozostaje suma ubezpieczenia do wartości ubezpieczonego budynku.

§ 21. 1. W razie braku zgody właściciela budynku na wysokość ustalonego przez zakład ubezpieczeń odszkodowania, właściciel może żądać, aby wysokość tę ustaliła komisja szacunkowa przy zachowaniu przepisów przewidzianych w § 12 ust. 2 dla ustalenia sumy ubezpieczenia. Spory o prawo do odszkodowania nie podlegają orzecznictwu komisji szacunkowej.

2. W braku zgody jednej ze stron na ustaloną przez komisję szacunkową wysokość odszkodowania właściciel budynku może dochodzić swych roszczeń na drodze sądowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przypadków objętych dekretem z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 340).

R o z d z i a ł X.

Płatność odszkodowania.

§ 22. 1. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w ciągu miesiąca licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie.

2. Jeżeli dochodzenia w celu ustalenia odszkodowania nie mogą być bez winy zakładu ubezpieczeń ukończone w terminie dwutygodniowym od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie, to odszkodowanie należy wypłacić w ciągu 2 tygodni po ukończeniu dochodzeń. Jednakże i w tym przypadku bezsporną część odszkodowania należy wypłacić w terminie oznaczonym w ust. 1. Zakład ubezpieczeń może wstrzymać wypłatę odszkodowania do czasu ukończenia postępowania karnego, jeżeli ustalenie przyczyny szkody jest przedmiotem dochodzeń karnych i zachodzi podejrzenie, że szkoda powstała z przyczyny uzasadniającej odmowę wypłaty odszkodowania.

§ 23. 1. Odszkodowanie przypadające osobom prywatnym za szkody w budynkach wypłaca się na odbudowę zniszczonego lub budowę bądź remont innego budynku albo na inną inwestycję budowlaną. Odszkodowanie wypłaca się w trzech ratach: pierwszą ratę w wysokości 1/3 odszkodowania wypłaca się po przedstawieniu zezwolenia władzy budowlanej na odbudowę lub budowę, albo oświadczenia właściciela, potwierdzonego przez prezydium terytorialnie właściwej gminnej (miejskiej) rady narodowej o zamierzonym remoncie lub innej inwestycji. Następne raty wypłaca się po złożeniu dowodu, że poprzednie raty zużyto na wymienione inwestycje.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do szkód nie przekraczających 1/3 części wartości budynku. Odszkodowanie w tych przypadkach wypłaca się jednorazowo po złożeniu przez właściciela oświadczenia, że zostanie ono użyte na naprawę uszkodzeń.

3. Minister Finansów może określić szczegółowe warunki i sposób dokonywania wypłaty odszkodowań osobom prywatnym, celem zapewnienia ich użycia na inwestycje w budynkach.

§ 24. 1. Odszkodowanie wypłacone na odbudowę budynków nie podlega administracyjnemu ani sądowemu zajęciu, a zajęcia już na nim dokonane oraz przelewy i winkulacje stają się bezskuteczne do wysokości kosztów odbudowy. Przepis ten nie ma zastosowania, gdy wierzyciel udzielił właścicielowi kredytu lub materiału na odbudowę po powstaniu szkody.

2. Jeżeli odszkodowanie nie zostało wypłacone z powodu niedopełnienia warunków określonych w § 23 ust. 1 i 2, zakład ubezpieczeń pokryje do wysokości ustalonego odszkodowania należności instytucji kredytowych z tytułu pożyczek udzielonych na budowę zniszczonego budynku.

§ 25. Jeżeli w wypłacie odszkodowania jednorazowego lub w ratach nastąpiła zwłoka z winy zakładu ubezpieczeń, właścicielowi zniszczonego budynku należą się odsetki zwłoki w wysokości obowiązującej dla zwrotu nadpłaconych składek, licząc od terminów określonych w § 22.

R o z d z i a ł XI.

Przejście praw do odszkodowania — zwrot odszkodowania.

§ 26. 1. Z chwilą wypłaty odszkodowania przechodzą na zakład ubezpieczeń wszelkie prawa, jakie do wysokości wypłaconego odszkodowania przysługują właścicielowi dotkniętego szkoda budynku w stosunku do osób trzecich z tytułu ich odpowiedzialności za powstanie szkody.

2. Jeżeli właściciel budynku, dotkniętego szkoda, zrzekł się bez zgody zakładu ubezpieczeń swego prawa do odszkodowania albo do zabezpieczenia pretensji mogących mu przysługiwać w stosunku do osób trzecich, zakład ubezpieczeń wolny będzie od obowiązku wypłaty odszkodowania w przypadkach, gdy odszkodowanie mogło być uzyskane od osób trzecich.

3. Gdy po wypłacie odszkodowania zostanie ujawniona sądowo taka okoliczność, która na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia pozbawia właściciela prawa do odszkodowania, wówczas obowiązany jest on na żądanie zwrócić zakładowi ubezpieczeń otrzymaną sumę odszkodowania oraz poniesione przez zakład ubezpieczeń koszty oszacowania szkody wraz z odsetkami od dnia wypłaty.

R o z d z i a ł XII.

Roszczenie o odszkodowanie.

§ 27. 1. Pozew o odszkodowanie może być wniesiony do sądu, w którego okręgu znajdował się dotknięty szkoda budynek.

2. Roszczenia o odszkodowanie przedawniają się z upływem trzech lat od dnia powstania szkody.

3. Jednakże roszczenia o wypłatę odszkodowania nie można dochodzić w drodze sądowej po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania:

- 1) zawiadomienia zakładu ubezpieczeń o nieuznaniu roszczenia do odszkodowania,

2) zawiadomienia zakładu ubezpieczeń o wysokości przyznanego odszkodowania, na które właściciel ubezpieczonego budynku się nie zgadza,

3) ustalenia komisji szacunkowej (§ 21),

4) oświadczenia zakładu ubezpieczeń, że nie zgadza się na ustalenie komisji szacunkowej.

4. Zakład ubezpieczeń albo w przypadku przewidzianym w § 21 komisja szacunkowa powinny w zawiadomieniu zwrócić właścicielowi uwagę na termin wniesienia pozwu i na skutki prawne połączone z zaniedbaniem tego terminu. Gdyby w zawiadomieniu nie zwrócono uwagi na te okoliczności, to przewidziany w ust. 3 termin nie biegnie.

R o z d z i a ł XIII.

Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń po powstaniu szkody.

§ 28. Jeżeli w ciągu tego samego roku powstała nowa szkoda w budynku, a właściciel budynku do czasu powstania tej nowej szkody nie zgłosił odbudowy po pierwszej szkodzi, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ogranicza się do reszty sumy ubezpieczenia pozostałej po potrąceniu poprzedniego odszkodowania.

R o z d z i a ł XIV.

Rozpatrywanie spraw w trybie nadzoru.

§ 29. Właściciel budynku może w ciągu miesiąca od dnia otrzymania decyzji organów zakładu ubezpieczeń żądać rozpatrzenia sprawy przez naczelnego dyrektora tegoż zakładu. W ciągu miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia o rozpatrzeniu sprawy przez naczelnego dyrektora zakładu ubezpieczeń właściciel budynku może żądać przedstawienia sprawy Ministrowi Finansów; uprawnienie to nie przysługuje właścicielowi budynku w sprawach odszkodowania (§ 27).

R o z d z i a ł XV.

Przepisy końcowe.

§ 30. Traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1948 r. o przymusowym ubezpieczeniu budowli od ognia (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 178).

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r., jednak przepisy §§ 22—25 obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

169

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 kwietnia 1951 r.

w sprawie zmiany przepisów o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 54, poz. 496 oraz z 1951 r. Nr 4, poz. 34, Nr 6, poz. 56,